

*Здравейте, д-р Вrabчев. Надявам се да ми помогнете да разреши проблема си, а именно: С жена ми се оженихме преди година, деца още нямаме. Единственото време, през което сме заедно, е вечер след работа и ни е много хубаво. Хапваме и си пийваме - кога 50-100 г водка, кога и повечко. Споделяме един с друг какво ни се е случило през деня, гушкаме се и след първата чашка усещам неистово желание да я любя, направо се възбуждам. След като пийнем обаче още две-три малки, желанието ми не изчезва, дори се засилва, само че – вече в леглото – нищо не се получава. Не се напивам и искам да я любя, но мъжкото ми достойнство отказва. Как да си обясня този факт?*

*Калин*

Здравейте Калине,

Види се, че днес основната тема пак ще бъде секс, сексуални възможности и алкохол. По-точно – що е това алкохол и имали място той в любенето. Няма лошо, но все пак искам да знаете, че не заклеиявам употребата му, а припомням една стара максима „всичкото, колкото е нужно и нито капка в повече"! Дали това ще бъдат само 50 грама или само 100 - това е строго индивидуално. Защото зависи от човека и организма му, защото за едни и капка стига, а за други малко повече. Но нека все пак да караме нещата по реда си.

И така, ще започна с няколко стиха на великолепния поет Робърт Бърнс:

Но пак сме с теб в едно  
Ръката ми хвани  
Налей от старото вино  
За миналите дни.

Налей и чашите не брой  
Догоре ги пълни  
Да пием с теб, друже мой, за миналите дни.

За старата любов докрай  
За миналите дни  
Ти чаша нежност ни подай за миналите дни.

{youtube}jjtTRrAC-r4{/youtube}

И ето дилемата за днес – дали наистина алкохолът е афродизиак, както има такава стара слава, и дали алкохолът не е ли вреден за човешкия организъм.

От чисто медицинска гледна точка алкохолът е една физиологична отрова. В учебника по сексология пише: алкохолът приет в токсична доза уврежда нервните пътища, нервните синапси, трофиката на кръвоносните съдове, уврежда структурата на половите жлези и тяхната функция и от тук се получава един дисбаланс на половите хормони, както при мъжа, така и при жената, и от това страда човешката сексуалност, като цяло.

Има и още увреждания на други органи и системи, при злоупотреба с алкохол, на които аз тук не ще се спирам. Това са здравните неприятни последици. Има и социални, най-тежката от тях е социалната деградация на личността. Хората, считайки че с една прекомерна употреба на алкохола могат да си решат нерешените социални проблеми, все повече затъват в тях и стават непоправими алкохолици. Справка - нежният и деликатен Екзюпери, и неговият Малък принц, който намирайки се на планетата на пияницата пита алкохолика: „Защо пиеш?“, отговорът, който получава е: „За да забравя!“. А на следващия си въпрос: „Какво да забравиш?“, отговорът е: „Да забравя, че пия!“. Нещо подобно срещам и в моята лекарска практика, мои пациенти твърдят, че пият за да забравят, че не ги бива в секса, а не ги бива защото пият.

Е, ето пак днешната ни дилема: Алкохолът бич божи ли е за човешката сексуалност или пък е сексуален стимулант?

Според мен въпросът опира до мярката. Колегите фармацевти казват, дозата прави отровата.

А сега малко история думата алкохол има арабски произход. Обаче мюсюлманската свещена книга Коран забранява употребата на алкохол, но самата дума кохол е имала съвсем друго значение - това е термин обозначаващ фина козметична пудра, за разкрасяване на женското лице.

За първи път думата е свързана със спиртната напитка през шестнадесети век от алхимика Парацелз.

Индоевропейския аналог на думата кохол е спиритус, което буквално означава – дух. Може би нашите древни предци са вярвали, че в алкохолното си опиянение човек общува с отвъдното. Може би!

И започваме от древния Египет. Да, точно така, египтяните са произвеждали и вино и бира. Само, че ако бирата е утолявала жаждата на обикновените простосмъртни, то виното е било божествената напитка за богоизбраните и божествените - фараона и семейството му, приближените и жреците.

В добрата стара книга Библията пише, че преди 3500 години преди Христа Ной, спасявайки се от потопа, след като стигнал спасителния бряг и излязъл от прочутия си ковчег, намерил грозде и направил вино. Историците считат, че в долината на реките Тигър и Ефрат, в някоя древна цивилизация, най-вероятно за първи път е открит способът за правене на вино.

Древна Елада е продължила традицията. Виното вече е част от една общочовешка култура и винаги присъства както на делничната, така и на празничната трапеза. Елините са се показали и майстори в производството му, като към гроздето са прибавяли чудни ароматни треви и лековити билки. Нещо повече, те са търгували с него, като са го съхранявали в запечатани амфори, които днес намираме обилно по нашето Черноморие. И съвсем закономерно виното навлиза и в религиозните схващания на древните гърци. Спомнете си преданията за бог Дионис, елински бог на лозарството и винарството, както и празниците свързани с неговото честване, наречени вакханалии, където опиянени вакханки танцуват безумни танци с еротично съдържание. Историците твърдят, че на основата на тези празници по-късно възникват древногръцките трагедии, всъщност театъра. Думата „ТРАГЕДИЯ“ на старогръцки означава „песен на козлите“.

Не на друг, а на елинския поет Алкей принадлежи популярната фраза "Във виното е истината", която по-късно римлянина Плиний ще преведе на латински и ще звучи така: „Ин Вино Веритас!“. А древногръцкият историк Плутарх ще каже: "Кое е на трезвия на сърцето, на пияния е на устата". Хитрият Одисей с помощта на виното ще се отърве от опасния Циклоп.

Древен Рим продължава традицията от древна Елада на производството и употребата на вино. И не само това, там където стъпи крака на римския войник, там веднага влиза в употреба производството и консумацията на вино.

А пък моряците на Колумб пренасят тази традиция и в новооткритите територии на Новия свят.

У нас, по нашите земи първите три дни на месец февруари се наричат Трифонци. Според легендата свети Трифон не се отрекъл от християнството и затова се раздели мъченически с живота си. У нас той се счита за покровител на лозята, и в първия ден на месец Малък Сечко (февруари), лозарите под неговото благоволение зарязват лозята, като обилно ги поливат с вино за берекет.

В Българско няма интимен празник без напитка, която да сгрее сърцата и да отпусне душите, както няма кръщение, годеж и сватба, без блага ракия и руйно вино.

А на изток, в Япония, Китай и Индия и там ще намерим алкохолни напитки, които както виното на Европа, да служат за релакс и улесняване на едно сексуално общуване.

Нека си припомним една фраза на великия Шекспир, изречена от негов герой в "Макбет", че "Виното усилва щението..!"

Ясно ни е вече, че откакто съществува човечеството ни наред с възхвалата на човешките любовни взаимоотношения, успоредно с тях е имало и възхвала на една или друга алкохолна напитка, като секс-стимулатор. Ще рече, несъмнено откакто свят светува на човек винаги му е било необходимо нещо малко, което да го отпусне и релаксира, за да може по-бързо и лесно да преодолее, смущението и притеснението в себе си, да преодолее съвсем леко и границите на своето АЗ, и да се слее с любимото си същество!

За различните напитки, като афродизиак е написано твърде много, и аз сега не ще правя това. Само телеграфно ще отбележа, че някой от тях, като уискито, водката, джина, рома и текилата, са добри афродизиаци - но приети не на екс, в малки количества, за по-продължително време и със съответните разредители и мезета, най-вече ядки, бадеми, орехи, фъстъци. Други специалисти в тази област твърдят, че алкохолни напитки, които съдържат в себе си еретични масла - като шартрьоза или анасон - като мастиката, са много добри секс-стимуланти, защото внасят лека нервна възбуда в областта на тазовото дъно. За бирата, тези специалисти са категорични, че тя се пие силно студена и не повече от халба, като количество.

Има спор обаче, кое вино е по-добро за афродизиак - бялото или червеното. Аз лично считам, че всяко от тях си има своите предимства стига обаче умело да ги използваме във връзка с обстоятелствата, в които се намираме като любовници. Въпреки това, все пак специалистите дават предимство на бордото, кабернето и мавруда. Ала световната практика е доказала не веднъж, че няма по-добър секс-стимулант от чаша искрящо студено шампанско, поднесено на свещи. И то със ягоди!

Но това дотук бе в общ план. А сега конкретно за Вас самия. Види се, че с Вашето момиче използвате „средството за разкрасяване“ като средство за отпускане на напрежението през деня. Но след първата напитка, струва ми се, че количеството за Вас самия – нараства. Дето се казва – минава се границата на възможното. Сиреч до тук се релаксирате, до тук се заражда и сексуалното Ви желание. До тук и се

възбуждате. Ама по-нататък? Ама по-нататък нараства количеството на консумирания от Вас алкохол. И съответно расте и желанието. Расте и желанието, ама са блокира сексуалният възбуден процес. Краен резултат – ерекцията Ви я няма. Сиреч пак стигаме до сър Уйлям Шекспир. Стигаме до неговото „виното усилва щението, но намалява възможностите“. Във Вашия организъм ензимите на разграждане на алкохолните групи не са толкова ефикасни и затова приетия от вас алкохол, макар че засилва половото желание подтиска. Подчертавам дебело – подтиска! Подтиска възбудния сексуален нервен процес при Вас. И в краен резултат- няма никой!

Та, струва ми се, че в общи линии отговорих на въпроса Ви. Макар написаното по-горе да си е цяла лекция. Но нека четат хората. Защото днес малко четат. А дядо Вазов е казал: „Чети! То прави сляпото окато! Чети!“.

И както се казваше в едно телевизионно предаване на един мустакат водещ: „да вървим нататък... и изборът и изводът си остават изцяло ваши..“! Та, драги ми господине, оставам извода, сиреч поуката от днешната ни среща, изцяло на Вас! Само пак ще припомня – дозата!

А за днешното ни довиждане – нещо хем познато, хем не познато. И това е любовен стих на един английски поет - Пърси Биш Шели (1792-1822). Много известен за времето в което е живял, не толкова със стиховете си, колкото с любовите си и гуляите си. И сега- неговото „Лека нощ“. Може би тези, които помнят певеца Вили Кавалджиев, светла му памет, ще си припомнят и песента, изпята от него по тези стихове. А превода на български език дължим на Цветан Стоянов.

## ЛЕКА НОЩ

Ти „лека нощ“ ми каза, мила,  
Но лека ли ще е нощта?  
Щом двама ни е разделила,  
Тогава ще е тежка тя!

Макар душата ти любяща  
Да чака края на нощта,  
Ти с „лека нощ“ не ме изпращай,  
Защото ще е тежка тя!

Блазе на тез, които знаят,  
Че двама ще са през нощта!  
Те „лека нощ“ не си желаят,  
Но винаги е лека тя!

{youtube}k\_gS0gHBiuk{/youtube}

И сега – колко? Толкова, колкото да можем да се отпуснем и да прекараме любовно нощта! Сиреч - да съхраним възможността в нас!

*д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт*